

Відтоді Міжнародний артпроект «Фестиваль аудіовізуального мистецтва “Golden frame”» проводиться у форматі бієнале — у 2021 та 2023 рр. Це спровокували спочатку «ковідна» весна 2020 р., а потім військова повномасштабна агресія РФ 2022 р. Відповідно, організатори проекту зіштовхнулися з жорсткими реаліями тривалого карантину та військового стану, що інспірувало адаптацію фестивалю до змішаного (дистанційно-очного) формату проведення.

М. Конєва

ВПЛИВ ФЕСТИВАЛЮ “NONSTOPMEDIA” НА ПОПУЛЯРИЗАЦІЮ МЕДІААРТУ В МОЛОДІЖНОМУ АРТСЕРЕДОВИЩІ ХАРКОВА НА ПОЧАТКУ 2000-Х РОКІВ

М. Konieva

THE INFLUENCE OF THE “NONSTOPMEDIA” FESTIVAL ON THE POPULARIZATION OF MEDIA ART IN THE YOUTH ART ENVIRONMENT OF KHARKIV IN THE EARLY 2000S

Перший фестиваль молодіжних проєктів “NonStopMedia” відбувся в Харкові понад 20 років тому, навесні 2002 р., і мав великий резонанс у мистецькому середовищі не тільки Харкова, а й України загалом. Причиною прицільної уваги та бурхливого обговорення став той факт, що це перший в країні фестиваль, зорієнтований на молодь, а молоді представники сучасного мистецтва, як відомо, схильні до експериментів і провокацій. Цей проєкт змістив вектор уваги гравців вітчизняного артринку (галеристів, дилерів, кураторів) з відомих і досвідчених художників на молодь, на тих, хто робить свої перші професійні кроки. Розпочалась гонитва за новими іменами.

Однією з перших причин популяризації медіаарту стала назва фестивалю, а саме слово “media”. Доволі довгий час така назва сприяла хибному уявленню, що весь фестиваль присвячений лише медіаарту. Насправді ж авторка ідеї фестивалю — директорка Харківської художньої галереї імені С. Васильківського (відомої широкій аудиторії як Муніципальна галерея) Тетяна Тумасян використала цей термін у назві новоствореного фестивалю в ширшому значенні: медіа як засіб передавання інформації в будь-якій формі. Утім, назва фестивалю спонукала деяких молодих митців, що прагнули представити власні проєкти в стінах престижної харківської галереї, до експериментів у галузі медіаарту, часто чи не вперше в житті.

Другою, не менш важливою, причиною успіху слід зазначити той факт, що фестиваль став потужною платформою для комунікації творчої молоді України, а залучення іноземних учасників знайомило аудиторію із сучасними тенденціями в інших країнах.

Митці здобули можливість познайомитись між собою, побачити, хто чим займається, сформувати нові колаборації. Освітня платформа паралельної програми підсилювала прагнення до експериментів.

Не менш важливим фактором стало те, що у фестивалі могли взяти участь молоді люди віком від 16 до 25 років навіть без фахової освіти. Це привело на артсцену нових митців із суміжних, а іноді з абсолютно нетворчих сфер.

Так свої експерименти у відеоарті представили студенти і випускники Харківської академії культури, які доти брали участь лише в кінофестивалі. А, крім того, у мистецтво прийшли фахівці з ІТ-сфери.

Для сучасного мистецтва України фестиваль молодіжних проєктів “NonStopMedia” мав історичне значення, оскільки надав поштовх для перших професійних кроків багатьом митцям, які нині представляють країну на великих міжнародних форумах. Таким чином, цей фестиваль став потужним стимулом для розвитку й популяризації вітчизняного медіаарту.

Ю. Соловійова

ВИСТАВКА-ПРИСВЯТА ЯК ЗАСІБ АКТУАЛІЗАЦІЇ ТЯГЛОСТІ ТРАДИЦІЙ В УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ

Yu. Solovyova

THE DEDICATED EXHIBITION AS A MEANS OF MAINSTREAMING THE LEGACY OF TRADITIONS IN THE UKRAINIAN CULTURAL SPACE

Виставка творчих робіт митців завжди ставала подією, яка привертала до себе увагу як шанувальників їхньої творчості, так і експертів-дослідників. Виставки-присвяти, замовлені й підготовлені за мотивами творчості якогось одного вже канонізованого автора-класика, — це нове явище. Культурна подія такого типу виконує одночасно кілька завдань: з одного боку, надає змогу привернути увагу до відомого творчого доробку, з іншого — демонструє його вплив на митців пізнішого часу та актуалізує тяглість традицій.

Виставки, присвячені творчості того чи іншого художника, займають особливе місце в культурному житті і заслуговують на окреме дослідження. Адже завдяки ним актуалізуються основні творчі здобутки автора, якому ця виставка присвячена. Крім того, слід розуміти, що, яку б велику творчу спадщину він не залишив після себе, щось із його задумів потребувало подальшого розвитку і розкриття. Особливо багаті можливості таких нових інтерпретацій містить творчість художників, які працювали з різним матеріалом, культивували різні напрямки.

У цьому аспекті привертає до себе увагу виставка ляльок, яка відбулася в музеї імені Михайла Біласа (м. Трускавець) під назвою «Український танок за мотивами робіт художника Михайла Біласа», а потім подорожувала містами України (Дрогобич, Стебник, Харків, Бровари).

Ідея виставки належить норвезькій майстрині та громадській діячці Ніні Хаген. Відвідавши музей імені Михайла Біласа в Трускавці, вона так надихнулася його мистецьким доробком, що вирішила й іншим передати це своє захоплення та спонукати до творчих пошуків у цьому напрямі. Захоплення сучасної майстрині зрозуміле й мотивоване, адже: по-перше, відомий художник сам захоплювався лялькарством, по-друге, Михайло Білас — знакова постать у культурному житті всієї України другої половини минулого століття. У 1959-1973 роках він був головним модельєром будинків моди у Львові, Києві та Харкові. Його виставки проходили в багатьох містах України та світу. У його творчому доробку ми знаходимо твори найрізноманітніших видів і жанрів. Це гобелени, мінігобелени, килими, вишивки-килимки, серветки, ліжники, авторські ляльки тощо. Михайло Білас — майстер текстильної пластики, колекція його ляльок зберігається в музеї «Дрогобиччина».

Ідея підготувати виставку авторських ляльок за мотивами творчості М. Біласа відкрила для її учасників широкі обрії творчої уяви, з одного боку, і необхідність проведення попередніх досліджень, з іншого. Майстрині, роботи яких представлені